

Αριθμός απόφασης 2681/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τμήμα ΙΓ'

Συνεδρίασε δημοσίως στο ακροατήριό του στις 24 Ιανουαρίου 2024, με δικαστή τη Βασιλική Καψάλη, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και γραμματέα τη δικαστική υπάλληλο Ευθυμία Παναγιωτίδου (κατόπιν συνένωσης των Τμημάτων ΙΓ' και ΙΕ' αυτού σε ένα Τμήμα ΙΓ', σχετ. η 3/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης),

για να δικάσει την προσφυγή με ημερομηνία κατάθεσης 9.11.2021 και αρ. καταχωρ. ΠΡ/2021 και Ε.Α.Υ.2021,

του του, κατοίκου Θεσσαλονίκης (.....), για τον οποίο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Ευάγγελος Κώστας με την με ημερομηνία κατάθεσης 5.1.2024 δήλωση (άρθρο 133 παρ.2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας),

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από την ανεξάρτητη διοικητική αρχή χωρίς νομική προσωπικότητα με την επωνυμία «Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων» («Α.Α.Δ.Ε.») και έδρα στην Αθήνα, νομίμως εκπροσωπούμενης από το Διοικητή της, το οποίο δεν παραστάθηκε.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής :

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο ποσού 100 ευρώ (βλ. σχετ. το ειδικό έντυπο παραβόλου), ζητείται η ακύρωση της τεκμαιρόμενης [λόγω παρόδου άπρακτης της προβλεπόμενης από το πρώτο εδάφιο (ως ισχύει) της παρ. 5 του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ., ν. 4174/2013 - ΦΕΚ Α' 170) προθεσμίας] σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Α.Α.Δ.Ε. της με αρ.πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος. Με την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή ζητήθηκε η ακύρωση της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. της με αρ.πρωτ.

...../11.3.2020 αίτησης του προσφεύγοντος περί απαλλαγής του από τη φερόμενη προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη του, για την καταβολή φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία “.....” και διακριτικό τίτλο “.....”, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου αυτής. Την ως άνω αίτηση ο προσφεύγων υπέβαλε κατ’ επίκληση των διατάξεων της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 34 παρ. 1 του ανωτέρω ν. 4646/2019.

2. Επειδή, νομίμως εχώρησε η συζήτηση της υπόθεσης παρά την απουσία του καθού Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο κλητεύθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως να παραστεί κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 27ης.6.2023 (βλ. το από 27.3.2023 αποδεικτικό επίδοσης του Επιμελητή Δικαστηρίων), κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώθηκε λόγω διενέργειας των εθνικών βουλευτικών εκλογών στις 25.6.2023, επαναπροσδιορίστηκε δε οίκοθεν, με πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Δικαστηρίου, στην παρούσα δικάσιμο χωρίς νέα κλήτευση των διαδίκων (άρθρο 128 παρ. 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως η παρ. αυτή προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 361 του ν. 4700/2020, ΦΕΚ Α’ 127).

3. Επειδή, ο ισχύων έως την 31η.12.2013 Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε., ν.2238/1994, ΦΕΚ Α’ 115) όριζε στο άρθρο 115, όπως η παρ.3 του άρθρου αυτού προστέθηκε με το άρθρο 22 παρ.6 του ν.2648/1998 (ΦΕΚ Α’ 238), ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών ή συνεταιρισμών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους... 2... 3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν, ως εξής: α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά. β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.». Εξάλλου, με το άρθρο 22 παρ.7 του προαναφερθέντος ν.2648/1998 ορίστηκε ότι: «7. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 115 του ν.2238/1994 εφαρμόζονται και για την περίπτωση β’ του άρθρου 45 του ν.1642/1986 (ΦΕΚ 125 Α’), καθώς και για οφειλές φόρου κύκλου εργασιών.».

4. Επειδή, στη συνέχεια, το ζήτημα της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα ρυθμίστηκε με το άρθρο 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ., ν.4174/2013, ΦΕΚ Α’ 170), ενώ με το άρθρο 72 παρ.25 του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε., ν.4172/2013, ΦΕΚ Α’ 167), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 26 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α’ 287), καταργήθηκαν, από την έναρξη ισχύος του νέου αυτού Κώδικα (ήτοι από την 1η.1.2014, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 72 παρ.1 του εν

λόγω Κώδικα), οι διατάξεις του παλαιού Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν.2238/1994), περιλαμβανομένων και εκείνων του άρθρου 115 αυτού. Ειδικότερα, ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας όριζε στο άρθρο 50, όπως το άρθρο αυτό ίσχυε μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 47 του προαναφερθέντος ν.4223/2013 και πριν την τροποποίησή του από τα άρθρα 34 και 67 του ν.4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201), ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσης τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου, τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους... 2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ευθύνονται προσωπικά και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους, το Φ.Π.Α. και όλους τους επιρριπτόμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν ως εξής: α) Αν έχει γίνει παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά. β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου. 3... 7. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 8...».

5. Επειδή, ακολούθως, με το άρθρο 34 του προαναφερθέντος ν.4646/2019 οι παρ.1 και 2 του άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας αντικαταστάθηκαν, ως εξής: «1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ.1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των

προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ.1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους.». Περαιτέρω, με το άρθρο 66 παρ.29 του ως άνω ν.4646/2019, όπως η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε από το άρθρο 31 του ν.4701/2020 (ΦΕΚ Α' 128) και, εν συνεχεία, από το άρθρο 39 του ν.4797/2021 (ΦΕΚ Α' 66), ορίστηκε ότι: «29. Οι παρ.1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ.1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 (Α' 151), της παρ.7 του άρθρου 22 του ν.2648/1998 (Α' 238), της περ.β' του άρθρου 55 του ν.2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ.1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ.50 του άρθρου 72 του ν.4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν.4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ.1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 δεν επιστρέφονται.».

6. Επειδή, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 50 παρ. 1 περ. γ' του Κ.Φ.Δ. εκδόθηκε η Α.1082/7.4.2021 κοινή απόφαση «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013» του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1487/13.4.2021), με την οποία ορίζονται στο άρθρο 1 ότι: «Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.

4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται κατ' αρχήν υπαίτια για την μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα», στο άρθρο 2 ότι: « Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ` της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως: 1. ... 2. Εκκαθάριση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με ειδική διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση με τις οποίες προσδιορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος ικανοποίησης των πιστωτών του νομικού προσώπου/νομικής οντότητας. Στις περιπτώσεις αυτές ελέγχεται εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 50 ΚΦΔ για τον εκκαθαριστή μόνο για οφειλές που δημιουργούνται κατά την περίοδο της θητείας του. 3. ... 4. Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο. 5. ... 6. ... 7. ... 8. ... 9. Στην περίπτωση κατά την οποία πρόσωπα που αν και φέρουν μία από τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ δεν έχουν πραγματική ανάμειξη στη διοίκηση/διαχείριση των υποθέσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Για την περίπτωση αυτή εκτιμώνται συνολικά και λαμβάνονται υπόψη στοιχεία, όπως: ... 10. ...» και στο άρθρο 3 ότι: «Η παρούσα ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και καταλαμβάνει και περιπτώσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση περί έλλειψης υπαιτιότητας που η εξέτασή της εκκρεμεί ενώπιον της Φορολογικής Διοίκησης».

7. Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. όπως ισχύουν από 12.12.2019, μετά την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 του ν. 4646/2019, διαφοροποιήθηκε το σύστημα αλληλέγγυας ευθύνης των προσώπων που διοικούν νομικά πρόσωπα. Ειδικότερα, αφενός, περιορίστηκε η φορολογητέα ύλη για την οποία ευθύνονται τα πρόσωπα αυτά στους ρητώς αναφερόμενους στη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 1 φόρους, αφετέρου, μεταξύ των προϋποθέσεων για τη στοιχειοθέτηση αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων τέθηκε και η συνδρομή υπαιτιότητας αυτών για τη μη καταβολή ή απόδοση των εν λόγω οφειλών στο Δημόσιο. Πλέον, δηλαδή, η ευθύνη των προσώπων αυτών παύει για τις συγκεκριμένες οφειλές να είναι αντικειμενική και καθίσταται υποκειμενική, ενώ το βάρος απόδειξης της μη υπαιτιότητας τίθεται στα ίδια τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Περαιτέρω, με τις ίδιες διατάξεις καθιερώνεται, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, συνιστάμενους στην είσπραξη των φόρων και προστίμων που επιβάλλονται στα νομικά πρόσωπα και οντότητες του άρθρου 45 του νέου Κ.Φ.Ε., αντιστοίχως, προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη των εντεταλμένων στη διοίκησή τους προσώπων για την καταβολή των φορολογικών τους οφειλών (ΣτΕ 2816/2020, 498/2020, 1775/2018, 1183-87/2018, 1028/2013, 1392/2008 κ.ά.). Εξάλλου, με τη μεταβατική διάταξη της παρ.29 του άρθρου 66 του ν.4646/2019 επεκτάθηκε η εφαρμογή των νεότερων ευμενέστερων ρυθμίσεων και στις περιπτώσεις των οφειλών, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν.4646/2019 (ήτοι πριν την 12η.12.2019), καθώς και σε εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών, όπως ειδικότερα ορίζονται

αυτές στην εν λόγω μεταβατική διάταξη. Προς τούτο παρασχέθηκε στον φερόμενο ως ευθυνόμενο για την εξόφληση των ως άνω βεβαιωμένων έως την 12η.12.2019 οφειλών του νομικού προσώπου προθεσμία υποβολής αίτησης στη φορολογική διοίκηση, με την οποία δύναται να προβάλει ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προβλεπόμενες στο άρθρο 34 του ν.4646/2019 προϋποθέσεις της προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης, φέροντας το σχετικό βάρος απόδειξης των ισχυρισμών του αυτών, η δε αποδοχή της σχετικής αίτησης έχει ως συνέπεια τη μερική ή ολική απαλλαγή του από την ευθύνη (βλ. ΣτΕ 355/2023 Ολομ.). Ωστόσο, οι εν λόγω διατάξεις εισάγουσες εξαίρεση από την αρχή της αυτοτέλειας του νομικού προσώπου και συνεπαγόμενες σοβαρές επεμβάσεις στα περιουσιακά δικαιώματα και σημαντικούς περιορισμούς στην οικονομική ελευθερία των προσωπικώς και αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων (π.χ. λήψη διασφαλιστικών μέτρων, επίσπευση διοικητικής εκτέλεσης σε βάρος της προσωπικής τους περιουσίας), πρέπει να ερμηνεύονται στενά και σε συμφωνία προς τις απαιτήσεις της αρχής της αναλογικότητας (ΣτΕ 978/2020, 1213/2019, 1775/2018 κ.ά.).

8. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 5 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.- ν.2717/1999, ΦΕΚ Α' 97), όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση της παραγράφου αυτής με το άρθρο 17 του ν. 4446/2016 (ΦΕΚ Α' 240), ορίζεται ότι: «Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης». Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της ως άνω ρύθμισης του ν. 4446/2016, η συγκεκριμένη τροποποίηση εχώρησε «προκειμένου η δέσμευση των διοικητικών δικαστηρίων από τις αμετάκλητες αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων να επεκταθεί πέραν από τις καταδικαστικές και στις αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και στα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα που έχουν καταστεί αμετάκλητα (βλ και απόφαση ΕΔΔΑ της 13.7.2010, κατά Ελλάδας)». Κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης (α) το διοικητικό δικαστήριο δεσμεύεται από αμετάκλητη, καταδικαστική ή αθωωτική, απόφαση ποινικού δικαστηρίου, μόνον αν η ποινική απόφαση αφορά στην ίδια παράβαση, ως ιστορικό γεγονός, με εκείνη που καταλογίσθηκε στον προσφεύγοντα με την ένδικη διοικητική πράξη, με την οποία του επιβλήθηκε διοικητική κύρωση, και (β) η παραγόμενη δέσμευση αφορά στην «ενοχή» ή μη του προσφεύγοντος, ήτοι στο αξιόποινο ή μη της συμπεριφοράς του, και, συνακόλουθα, δεν καλύπτει την επιβολή δασμών και φόρων, που δεν έχουν το χαρακτήρα ποινής/κύρωσης για διοικητική παράβαση, στον βαθμό βέβαια που η γένεση των προβλεπόμενων στον νόμο φορολογικών υποχρεώσεων των διοικουμένων (η οποία διαπιστώνεται, στη συνέχεια, από τη Διοίκηση: βλ. ΣτΕ 2021/2010) δεν προϋποθέτει υπαιτιότητα και, γενικότερα, παραβατική συμπεριφορά τους, αλλά στηρίζεται στην εξ αντικειμένου ύπαρξη της οριζόμενης στο νόμο φορολογητέας ύλης/πράξης (βλ. ΣτΕ επτ. 951/2018, σκ. 10). Άλλωστε, το ΕΔΔΑ, ερμηνεύοντας τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α., που κατοχυρώνει το τεκμήριο αθωότητας, έχει δεχθεί ότι απόφαση διοικητικού δικαστηρίου που έπεται τελικής αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου, για το ίδιο πρόσωπο και για κατ' ουσίαν ταυτόσημη ή έστω συναφή παραβατική συμπεριφορά (βλ. ΣτΕ 175/2018), δεν πρέπει να την παραβλέπει και να θέτει εν αμφιβόλω την αθώωση,

έστω κι αν αυτή εχώρησε λόγω αμφιβολιών, ως τελική δε απόφαση, στο πλαίσιο της προαναφερόμενης νομολογίας, νοείται η αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου (βλ. ΣτΕ 1104-1102/2018 επτ., 951/2018 επτ., 3051/2017 επτ., 434/2017 επτ., 169-167/2017 επτ., 1993/2016 επτ., 1992/2016 επτ., 175/2018, 3076/2017, 2928-2926/2017, 1018/2017, 2503/2016, 1879/2014).

9. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας και όσα αναφέρονται στο δικόγραφο της κρινόμενης προσφυγής, προκύπτουν τα εξής: Ο προσφεύγων διετέλεσε ως Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία “.....” και διακριτικό τίτλο “.....”, δυνάμει των από 4.10.2010 πρακτικών έκτακτης Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου της εν λόγω εταιρίας, τα οποία καταχωρίστηκαν στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης στις 25.11.2010. Με την με αρ.πρωτ...../27.9.2013 ατομική ειδοποίηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., κλήθηκε ο προσφεύγων, υπό την ως άνω ιδιότητα, να καταβάλει τις βεβαιωθείσες σε βάρος της συγκεκριμένης ανώνυμης εταιρίας οφειλές, συνολικού ύψους 170.587,17 ευρώ. Εν συνεχεία, με την υπ’ αρ./30.9.2013 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση, με βάση την υπ’ αρ./...../6.9.2013 παραγγελία του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ., στο δικαίωμα ψιλής κυριότητας του προσφεύγοντος επί ενός διαμερίσματος, εμβαδού μικτού 116,61 τ.μ., του 5ου ορόφου οικοδομής, κείμενης στη συμβολή των οδών αρ..... και (.....), στη Θεσσαλονίκη, όπως το διαμέρισμα αυτό περιγράφεται ειδικότερα στην έκθεση, για την ικανοποίηση της απαίτησης του καθού Ελληνικού Δημοσίου, συνολικού ύψους 132.760,78 ευρώ (εκ των οποίων κεφάλαιο ύψους 116.613,87 ευρώ και προσαυξήσεις ύψους 16.146,91 ευρώ) κατά τον χρόνο επιβολής της κατάσχεσης. Σύμφωνα δε με τον επισυναπτόμενο στην έκθεση πίνακα χρεών, οι ανωτέρω οφειλές προέρχονταν από χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. των οικονομικών ετών 2011 και 2012 και από φόρο εισοδήματος του οικονομικού έτους 2012, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί ταμειακώς σε βάρος της προαναφερθείσας ανώνυμης εταιρίας με τις κάτωθι πράξεις του Προϊσταμένου της ίδιας Δ.Ο.Υ. : α)/26.1.2012, για χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2011, β)/28.3.2012, για χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2012, γ)/21.5.2012, για φορολογία εισοδήματος οικονομικού έτους 2012, δ)/21.5.2012, για Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2011, ε)/26.7.2012, για χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2012, στ)/27.8.2012, για χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2012 και ζ)/28.9.2012, για χρεωστικές δηλώσεις Φ.Π.Α. οικονομικού έτους 2012. Με την με αρ.πρωτ...../11.3.2020 αίτησή του, ο προσφεύγων ζήτησε την απαλλαγή του από τη φερόμενη προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη του για την καταβολή φορολογικών οφειλών της παραπάνω εταιρίας, κατ’ επίκληση των διατάξεων της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., όπως αυτές ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 34 παρ. 1 του ανωτέρω ν. 4646/2019, προβάλλοντας ότι με την ... απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης αθώωθηκε αμετάκλητα για το αδίκημα της μη καταβολής ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο. Κατά δε της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της ως άνω αίτησης ο

προσφεύγων άσκησε την με αρ.πρωτ. ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. της Α.Α.Δ.Ε., προβάλλοντας ότι ουδεμία υπαιτιότητα συνέτρεχε στο πρόσωπό του για τις ένδικες οφειλές, δεδομένου ότι κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα δεν συμμετείχε εν τοις πράγμασι σε πράξεις διαχείρισης της προαναφερόμενης ανώνυμης εταιρίας, επικαλέσθηκε δε και πάλι την ανωτέρω αμετάκλητη αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου. Η ενδικοφανής αυτή προσφυγή τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε, λόγω παρόδου άπρακτης της προβλεπόμενης από το πρώτο εδάφιο (ως ισχύει) της παρ. 5 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. προθεσμίας.

10. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το παραδεκτως κατατεθέν υπόμνημα, ζητείται η ακύρωση της ως άνω τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της με αρ.πρωτ...../24.7.2020 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος. Ειδικότερα, ο προσφεύγων επαναφέρει τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή ισχυρισμούς του ότι δεν γεννάται αλληλέγγυα ευθύνη του ιδίου για οφειλές της ένδικης ανώνυμης εταιρίας, που ανάγονται στο κρίσιμο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι, όπως έγινε αμετακλήτως δεκτό με την ... απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, ο ίδιος δεν συμμετείχε ουσιαστικά στη διαχείριση της εταιρίας. Και τούτο διότι, όπως ισχυρίζεται, από τα τέλη του 2011 έπασχε από μία σοβαρή ασθένεια, που δεν του επέτρεπε να συμμετέχει ενεργά στη διοίκηση της εταιρίας “.....”, με συνέπεια να προβεί, εν τέλει, σε παραίτηση από την ιδιότητα του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου στις 3.12.2012. Επικαλείται δε και προσκομίζει αντίγραφα δικαστικών αποφάσεων των ποινικών δικαστηρίων που τον έκριναν αθώο για την καθυστέρηση ή τη μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για την ασφαλιστική τακτοποίηση εργαζομένων της εταιρίας κατά τον κρίσιμο χρόνο. Εξάλλου, προς απόδειξη των ισχυρισμών του προσκομίζει, επιπλέον, α) επικυρωμένα αντίγραφα των από 6.12.2012 εκθέσεων επιδόσεως αρμόδιου δικαστικού επιμελητή της εξωδίκου δηλώσεως παραίτησης του ιδίου από τα καθήκοντά του ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρίας “.....”, απευθυνόμενης στο Δ.Σ. της εταιρίας, στη Δ.Ο.Υ. και στη Διεύθυνση Εμπορίου Θεσσαλονίκη, β) απλό αντίγραφο της ... απόφασης του Α’ Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, με την οποία κρίθηκε αθώος για το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο κατ’ εξακολούθηση και, συγκεκριμένα, κρίθηκαν τα ακόλουθα : “...Στην προκειμένη περίπτωση, από την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που αναφέρονται στα πρακτικά... και την όλη αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο κατηγορούμενος φέρεται, ότι στη Θεσσαλονίκη, ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας με την επωνυμία «.....», το διάστημα από 30-6-2012 μέχρι και 1-04-2013, ... με πρόθεση δεν κατέβαλε εντός προθεσμίας 4 μηνών από τη λήξη του χρόνου καταβολής με τις ανωτέρω διακρίσεις α) συνολικό ποσό 26.745,67 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 21.556,04 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 5.189,63 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 65.939,33 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 44.383,29 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/26-1-2012 βεβαίωσης και αφορούσε χρεωστικές δηλώσεις ΦΠΑ οικονομικού έτους 2011, καταβλητέο σε τρεις μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 2, καταβλητέες η πρώτη την 29-2-2012 και η τελευταία την 30-3-2012. Το ανωτέρω συνολικό ποσό κατά τη σημερινή δικάσιμο έχει μειωθεί σε

20.176,64 ευρώ, αποτελούμενο από κεφάλαιο 16.271,48 ευρώ και προσαυξήσεις εκ ποσού 3.905,16 ευρώ, λόγω πίστωσης γραμματίου συμψηφισμού και συμψηφισμό, β) συνολικό ποσό 948,00 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 750,00 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 198,00 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 750,00 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/23-2-2012 βεβαίωσης, αφορούσε πρόστιμο επιβολής διοικητικών κυρώσεων οικονομικού έτους 2011, καταβλητέο εφάπαξ την 30-3-2012, γ) συνολικό ποσό 32.370,13 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 26.424,59 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 5.945,54 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 43.695,57 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 17.270,98 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/28-3-2012 βεβαίωσης και αφορούσε χρεωστικές δηλώσεις ΦΠΑ οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο σε τρεις μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 2, καταβλητέες η πρώτη την 30-4-2012 και η τελευταία την 31-5-2012, δ) συνολικό ποσό 47.029,08 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 40.024,75 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 7.004,33 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 60.037,13 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 20.012,38 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/21-5-2012 βεβαίωσης και αφορούσε εισόδημα, οριστική βεβαίωση (παρακρατ.), οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο σε έξι μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 4, καταβλητέες η πρώτη την 31-8-2012 και η τελευταία την 30-11-2012, ε) συνολικό ποσό 19.301,65 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 16.406,61 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 2.895,04 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 23.176,40 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 6769,79 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/21-5-2012 βεβαίωσης και αφορούσε ΦΠΑ, οριστική βεβαίωση, οικονομικού έτους 2011, καταβλητέο σε έξι μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 5, καταβλητέες η πρώτη την 31-7-2012 και η τελευταία την 30-11-2012, στ) συνολικό ποσό 5.294,93 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 4.449,52 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 845,41 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 6674,28 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 2224,76 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/30-5-2012 βεβαίωσης και αφορούσε ΦΑΠ ΝΠ οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο σε τρεις διμηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 2, καταβλητέες η πρώτη την 31-07-2012 και η τελευταία την 28-9-2012, ζ) συνολικό ποσό 550,80 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 450,00 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 100,80 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 450,00 ευρώ βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/12-6-2012 βεβαίωσης και αφορούσε πρόστιμο επιβολής διοικητικών προστίμων οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο εφάπαξ την 31-7-2012, η) συνολικό ποσό 3834,80 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 3236,12 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 598,68 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 5351,24, από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 2.115,12 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/26-7-2012 βεβαίωσης και αφορούσε χρεωστικές δηλώσεις ΦΠΑ οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο σε τρεις μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 2, καταβλητέες η πρώτη την 28-9-2012 και η τελευταία την 31-10-2012, θ) συνολικό ποσό 4693,07 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 3994,10 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 698,97 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 6604,62 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 2610,52 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/27-8-2012 βεβαίωσης

και αφορούσε χρεωστικές δηλώσεις ΦΠΑ οικονομικού έτους 2012, καταβλητέο σε τρεις μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 2, καταβλητέες η πρώτη την 28-9-2012 και η τελευταία την 31-10-2012, ι) συνολικό ποσό 917,70 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 805,00 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 112,70 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 966,00 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 161,00 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/26-9-2012 βεβαίωσης και αφορούσε τέλη κυκλοφορίας παρελθόντων ετών, ΕΙΧ ΔΙΧ τροχ. Πολ11 36/2006 οικονομικού έτους 2005, καταβλητέο σε 6 μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 5, καταβλητέες η πρώτη την 30-11-2012 και η τελευταία την 29-3-2013, ια) συνολικό ποσό 917,70 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 805,00 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 112,70 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 966,00 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 161,00 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/26-9-2012 βεβαίωσης και αφορούσε τέλη κυκλοφορίας παρελθόντων ετών, ΕΙΧ ΔΙΧ τροχ. Πολ11 36/2006 οικονομικού έτους 2007, καταβλητέο σε 6 μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 5, καταβλητέες η πρώτη την 30-11-2012 και η τελευταία την 29-3-2013 και ιβ) συνολικό ποσό 1900,00 ευρώ που απαρτίζεται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 1666,67 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 233,33 ευρώ, με αρχικώς βεβαιωθέν χρέος εκ ποσού 2000,00 ευρώ από το οποίο εισπράχθηκε το ποσό των 333,33 ευρώ, βεβαιώθηκε δυνάμει της με αριθμό/26-9-2012 βεβαίωσης και αφορούσε τέλη κυκλοφορίας παρελθόντων ετών, ΕΙΧ ΔΙΧ τροχ. Πολ11 36/2006 οικονομικού έτους 2011, καταβλητέο σε 6 μηνιαίες δόσεις, με αριθμό ληξιπρόθεσμων δόσεων 5, καταβλητέες η πρώτη την 30-11-2012 και η τελευταία την 29-3-2013, ήτοι συνολικά μετά την πίστωση γραμματίου συμψηφισμού και το συμψηφισμό που έλαβε χώρα στην υπό στοιχ α/α 1 εγγραφή δεν κατέλαβε το συνολικό ποσό των 173.144,92 ευρώ που αποτελείται από ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο εκ ποσού 146.828,52 ευρώ και συνεισπραττόμενα εκ ποσού 26.316,40 ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι, κατά το παραπάνω χρονικό διάστημα, πράγματι ο κατηγορούμενος είχε την ιδιότητα του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου είχε και ο, ορίστηκε μάλιστα, ότι η εταιρεία δεσμεύεται και εκπροσωπείται με την από κοινού επιχείρηση υλικών και νομικών πράξεων από τον και τη συνυπογραφή ενός από τους ...(κατηγορούμενος) και ... Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι, ήδη, από τα τέλη του έτους 2011, ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε χρόνιο σοβαρό πρόβλημα υγείας στη σπονδυλική στήλη ..., συνεπεία του οποίου αδυνατούσε να έχει φυσική παρουσία στην επιχείρηση και να λαμβάνει αποφάσεις για τη διοίκηση και διαχείρισή της, την οποία αναγκαστικά, την οποία αναγκαστικά είχαν αναλάβει οι έτεροι ορισθέντες ως διευθύνοντες σύμβουλοι, συνεπεία, μάλιστα, των λόγων υγείας, με την από 3.12.2012 εξώδικη δήλωσή του, παραιτήθηκε από τις ιδιότητες του Διευθύνοντος Συμβούλου, του Προέδρου και του μέλους του Δ.Σ. της εταιρείας. Ενόψει των ανωτέρω, δεν αποδείχθηκε αναμφίβολα ότι ο κατηγορούμενος είχε την εξουσία και τη δυνατότητα να διαχειριστεί τις υποθέσεις της εταιρείας και να αποφασίσει μονομερώς την εξόφληση των ανωτέρω χρεών ή να επηρεάσει τους άλλους διευθύνοντες συμβούλους της εταιρείας, ώστε να συναποφασίσουν την εξόφληση των ανωτέρω χρεών. Από όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, το Δικαστήριο δεν μπορεί να απολήξει με βεβαιότητα στο σχηματισμό δικανικής πεποίθησης, ως προ το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος είχε τον αναγκαίο δόλο να τελέσει την αποδιδόμενη σ' αυτόν αξιόποινη πράξη και, συνεπώς, πρέπει να οδηγηθεί σε αθώωσή του για την ανωτέρω πράξη εξαιτίας σοβαρών αμφιβολιών ως προς την ύπαρξη του αναγκαίου δόλου για την τέλεση

της εκ μέρους του κατηγορούμενου...”, γ) την από 3.1.2024 βεβαίωση του Τμήματος Αρχείου του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία βεβαιώνεται ότι μέχρι τις 2.1.2024 δεν είχε ασκηθεί κανένα ένδικο μέσο κατά της ...απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, η οποία φέρει σφραγίδα περί καθαρογραφής της στις 13.11.2017, δ) απλά αντίγραφα της αμετάκλητης ... απόφασης του Α’ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία κηρύχθηκε αθώος για την μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών κατά το χρονικό διάστημα από 1.4.2012 έως 6.12.2012, της αμετάκλητης ... απόφασης του Γ’ Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία κρίθηκε ο ίδιος αθώος, ενώ ο κρίθηκε ένοχος για το αδίκημα της μη έγκαιρης καταβολής εργοδοτικών εισφορών, καθώς και της αμετάκλητης ...απόφασης του Α’ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ομοίως κηρύχθηκε ο ίδιος αθώος, ο δε και η ένοχοι, για την πράξη της μη εμπρόθεσμης καταβολής εργοδοτικών εισφορών για το χρονικό διάστημα από 5ο/2012 έως 2ο/2013 και ε) αντίγραφο του υπ’ αρ..... φύλλου του Τεύχους Α.Ε. -Ε.Π.Ε. και Γενικού Εμπορικού Μητρώου της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, περί καταχωρίσεως στο Γ.Ε.ΜΗ. του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, στις 31.12.2013, του από 13.9.2013 πρακτικού του Δ.Σ. της εταιρίας “.....” περί συγκροτήσεως νέου Δ.Σ., στο οποίο δεν συμμετείχε ο ίδιος. Σε αντίκρουση των ως άνω ισχυρισμών, το καθού η προσφυγή Ελληνικό Δημόσιο με την από 26.5.2023 έκθεση απόψεων προβάλλει ότι ο προσφεύγων ευθύνεται αλληλεγγύως για την καταβολή των ένδικων φορολογικών οφειλών της ανώνυμης εταιρίας “.....”, καθόσον διετέλεσε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, ως Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της εν λόγω εταιρίας, ενώ η προσκομισθείσα ως άνω απόφαση του ποινικού δικαστηρίου στερείται δεσμευτικότητας, διότι δεν αποδείχθηκε με βεβαιότητα η έλλειψη υπαιτιότητας αυτού ως προς την μη καταβολή των συγκεκριμένων οφειλών της εταιρίας.

11. Επειδή, όπως έγινε ερμηνευτικώς δεκτό στην έβδομη σκέψη της παρούσας, με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. (ν.4174/2013), όπως ισχύουν από 12.12.2019, μετά την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 του ν. 4646/2019, περιορίστηκε η φορολογητέα ύλη για την οποία ευθύνονται τα πρόσωπα που διοικούν νομικά πρόσωπα και έπαυσε για τις συγκεκριμένες οφειλές η ευθύνη τους να είναι αντικειμενική και κατέστη υποκειμενική, ενώ το βάρος απόδειξης της μη υπαιτιότητας τίθεται στα ίδια τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Εξάλλου, με τη μεταβατική διάταξη της παρ.29 του άρθρου 66 του ν.4646/2019 επεκτάθηκε η εφαρμογή των νεότερων ευμενέστερων ρυθμίσεων και στις περιπτώσεις των οφειλών, οι οποίες είχαν βεβαιωθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν.4646/2019 (ήτοι πριν την 12η.12.2019). Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα από 4.10.2010 πρακτικά της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία “.....” και διακριτικό τίτλο “.....”, τα οποία καταχωρίστηκαν στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης στις 25.11.2010, και δεν αμφισβητείται, ο προσφεύγων διετέλεσε ως Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της εν λόγω εταιρίας έως τις 13.9.2013 (ημερομηνία συγκρότησης του νέου Δ.Σ. της εταιρίας, σύμφωνα με το προσκομισθέν υπ’ αρ..... φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, Τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. και Γενικού Εμπορικού Μητρώου). Συνεπώς, συντρέχει η πρώτη προϋπόθεση της παρ.1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, ως ισχύει. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τον επισυναπτόμενο στην υπ’ αρ./30.9.2013 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου πίνακα χρεών, οι ανωτέρω οφειλές προέρχονταν από χρεωστικές δηλώσεις

Φ.Π.Α. των οικονομικών ετών 2011 και 2012 και από φόρο εισοδήματος του οικονομικού έτους 2012, όλες δε κατέστησαν ληξιπρόθεσμες και βεβαιώθηκαν ταμειακώς σε βάρος της ως άνω ανώνυμης εταιρίας, ενόσω ο προσφεύγων διατηρούσε την ιδιότητα του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου και, κατά συνέπεια, συντρέχει και η δεύτερη προϋπόθεση της προαναφερθείσας διάταξης. Εντούτοις, όσον αφορά στη συνδρομή της υπαιτιότητας του προσφεύγοντος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 50 παρ.1 του ν.4174/2013, ως ισχύει, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι με την αμετάκλητη ...απόφαση του Α' Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης ο ίδιος κηρύχθηκε αθώος για την πράξη της μη καταβολής των ένδικων φορολογικών χρεών προς το Δημόσιο κατ' εξακολούθηση, με την αιτιολογία ότι, όπως αποδείχθηκε, αυτός από τα τέλη του έτους 2011 αντιμετώπιζε σοβαρό πρόβλημα υγείας (στη σπονδυλική του στήλη), που καθιστούσε αδύνατη τη φυσική του παρουσία στην επιχείρηση, καθώς και τη συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση της εν λόγω ανώνυμης εταιρίας, την ουσιαστική διοίκηση της οποίας είχαν αναλάβει άλλα πρόσωπα. Ενόψει τούτων, και λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπόψη ότι ο προσφεύγων με την από 3.12.2012 εξώδικη δήλωσή του γνωστοποίησε αρμοδίως την παραίτησή του από την προαναφερόμενη ιδιότητά του, καθώς και το γεγονός ότι ο ίδιος, όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες αμετάκλητες ποινικές αποφάσεις, κρίθηκε αθώος για το αδίκημα της καθυστερημένης καταβολής ασφαλιστικών εισφορών για εργαζομένους της ως άνω επιχείρησης κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα με την αιτιολογία της μη ουσιαστικής ανάμιξής του στη διοίκηση της εταιρίας, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσφεύγων απέδειξε ότι δεν βαρύνεται με υπαιτιότητα ως προς την μη καταβολή των ένδικων φορολογικών οφειλών της εταιρίας με διακριτικό τίτλο "....." προς το καθού Δημόσιο, χρονικής περιόδου από 25.11.2010 έως 13.9.2013. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις περ. α', β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, και δεν θεμελιώνεται προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη του προσφεύγοντος για την καταβολή των ενδίκων φορολογικών οφειλών, οικονομικών ετών 2011 και 2012, λόγω μη συνδρομής υπαιτιότητας στο πρόσωπό του για την ως άνω μη καταβολή. Επομένως, μη νόμιμα ο Προϊστάμενος της Δ.Ε.Δ. απέρριψε σιωπηρά την με αρ.πρωτ./24.7.2020 ενδικοφανή προσφυγή του προσφεύγοντος, κατ' αποδοχή του σχετικού ισχυρισμού του ως βάσιμου και απορριπτομένων ως αβάσιμων όσων περί του αντιθέτου προβάλλει το καθού με την οικεία έκθεση απόψεών του.

12. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη προσφυγή και να ακυρωθεί η σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ε.Δ. της με αρ.πρωτ./24.7.2020 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, καθώς και η ενσωματωθείσα σε αυτήν σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ./ της αρ.πρωτ...../11.3.2020 αίτησής του περί απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή των ένδικων φορολογικών οφειλών. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση στον προσφεύγοντα του καταβληθέντος παραβόλου (άρθρο 277 παρ. 9 εδ. α' του Κ.Δ.Δ.) ενώ, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί το καθού Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. τελ. Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την τεκμαιρόμενη (σιωπηρή) απόρριψη από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων της με αρ.πρωτ./24.7.2020 ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, καθώς και την ενσωματωθείσα σε αυτήν σιωπηρή απόρριψη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. της αρ.πρωτ...../11.3.2020 αίτησής του περί απαλλαγής του από την αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή των ένδικων φορολογικών οφειλών.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Απαλλάσσει το καθού Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στη Θεσσαλονίκη στις 4 Ιουνίου 2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ